

ternæ imitationis, aut saltem: præcipua h. beri non debet; sed quod parentes puniuntur in liberis, qui eorum pars censentur, ex Philosoph. *Ethicor.* 5. c. 6. & *maj. moral.* l. 1. c. 34. notat Lotter. *sup. n. 65.*

69 Licet autem contraria sententia cum *Sanch.* tenenda foret; Ampliatio, quam idem tradit *ibid.* n. 15. non posse admitti videtur: ait enim filium genitum, postquam pater hæresim mente conciperet, priusquam ad actum externum perveniret, non incurrere pœnas in liberos hæreticorum stabilitas. Sed hoc ipsius potissimo fundamento: destruitur; nam si filii plectuntur eo quod ex sanguine infecto sunt procreati, infectio non provenit ab actibus externis, sed à pravitare animi, qui cum per mentalem voluntatis actum sit contaminatus, pro pensio ad imitandum paternum facinus in prolem transfunditur. Nec placet; quod in probationem adducit: scilicet leges in imponendis delictorum pœnis non inspicere solam infectionem internam, cum propter illam, nec ipsi delinquentes teneantur, unde multo minus filii infontes puniri debent. Nam, si, ut ipse opinatur, ideo filii ante delictum concepti pœnas non incurrunt, quia infecti sanguinis vitium non contrahunt, necessarium attendendum est ad actus etiam internos, ad dignoscendum an sanguis sit infectus; nec ne, cum hoc solum causa animadvertendi in liberos culpæ expers sit: Ipse verò delinquens propter infectionem sanguinis non patitur, sed ob proprium scelus; quod nisi per actus externos manifestum fiat, sensibusque percipi possit, punibile non est; *l. cogitationis 18. ff. de pœn. quare nec in hæreticum mentalem jura statuunt; cum Ecclesia de occultis judicare non valeat, cap. unic. §. Porro. in Ecclesiast. benefic. Glof. verb. Tolerare, in cap. litteras 3. §. Quod si non habeat, de restit. spoliat. Thom. Delben. de immunit. Ecclesiast. to. 2. c. 19. dub. 59. sect. 2. n. 10. Ricciul. de person. extra grem. Eccles. l. 4. c. 10 n. 10. cui solum de manifestis iudicium datum est, ut ait Pontifex in cap. tua nos. 34. §. ult. de simon. Lotter. *sup. l. 3. q. 29. n. 15.**

Verf. Secundo, pro Calderino.

70 Proximè quæstioni hæc adeo affinis est, ut simul à DD. de utraque solet disputari, cum ex eodem ferè fundamentis earum pendeat resolutio, ut videre est apud *Sanch. sup. Anton. Gom. d. n. 16. Cevall. q. 653. Dubitatur itaque num filii proditorum in Principem incidant in pœnas d. l. quisquis, præscriptis in filios reorum læsæ Majestatis, qui jam erant concepti tempore facinoris perpetrati? Partem negativam amplexi sunt Sanchez, n. 10. cum seqq. Cevall. ex n. 14. Suarez in suo *Theaur. lit. F. verb. filii, n. 226. Clar. in d. §. Læsæ Majestatis, n. 12. Gothofred. in glof. lit. Q. in d. l. quisquis: Bonacof. *sup. verb. Filii ante delictum patris. Orosc. in l. emancipatum, n. 4. ff. de Senatorib. Olar. in concor. jur. lit. F. verb. Filius, n. 68. Cifuent. in l. 4. Taur. n. 3. verf. Secundo modo limitatur, Molin. dec. 11. n. 55. Ojed. *sup. d. cap. 23. n. 98. Pat. Molin. ubi proximè, Guttier. d. c. 30. n. 32. Medices in tract. mors omn. solvit, n. 118. Vela de pœn. delict. cap. 21. verf. 2. Et plurimi apud Sanch. & Cevall. qui hoc de jure Regio indubitabile dixit, & ab omnibus Hispanis Interpretibus teneri, testatur Guttier. per leges Regni, quas D. Covar. refert, lexque Ordinamenti inserta est novæ Recopilationi, quæ est l. 3. tit. 8. lib. 8. Unde non pauci quamvis de jure communi contra sentiant, hanc de jure nostro veram opinionem profitentur, ut Ant. Gom. d. n. 16. in fin. Villalob. in antinom. jur. civil. & Regn. lit. F. verb. Filius, n. 45. D. Covar. *infra, verf. Quarto solet.* ab his ta-****

men recedit Greg. Lop. in d. l. 2. glof. 5. ad medium. Sed oppositum, & sic quod omnes filios d. l. quisquis, comprehendat, tuentur Greg. Lop. *ubi proximè, Ant. Gom. *sup.* Menoch. d. pres. 33. n. 16. Merlin. d. q. 30. n. 17. verf. 1. puncto juris, Farin de crim. les. Majest. q. 116. n. 91. Gig. d. tit. de pœn. quas fil. incur. q. 5. n. 2. Afflict. in constit. Regn. Sicil. rubric. 2. n. 39. Boër. dec. 7. n. 6. Dec. *sup. l. 7. c. 41. n. 8. Cante- ra in quæstion. crim. tit. de quæstion. tangent punit de- lictor. c. 1. n. 11. Villadieg. de heretic. q. 23. ad finem, Surd. de alim. tit. 1. q. 31. in fin. Bellapertica in l. nullus C. ad leg. Jul. Majest. Roland. cons. 74. n. 2. vol. 3. Platea in §. Publica autem, n. 27. Inst. de public. judic. Quæ sententia quoad jus commune veterior est, prout sentit D. Covar.**

Verf. Tertio, opinioni Calderini.

Filium Regis, vel Ducis, aut alterius in dignitate constituti dici non posse, nec prærogativis, ut talem gaudere, qui ante adeptum Regnum, aut Ducatum natus est; potioris emque esse filium minorem natu in successione Regni, si postquam pater illud obtinuit, editus sit, sentiunt Didac. Per. in addit. ad Segura, in l. unum ex familia. §. Sed si fundum, n. 72. ff. de leg. 2. & in l. 5. verb. No gozen, tit. 1. l. 4. Ordinant. Cremenf. sing. 50. Cevall. q. 653. n. 21. Cotta in memorabilibus, verb. Primogenitus, verf. Sed quid si Rex, Sanch. d. c. 27. n. 14. in 9. argum. Cifuent. in l. 40. Taur. in 4. q. Mart. Laudent. in tract. de primog. q. 3. & alii quos laudat Cald. de nominat. emphyteuf. q. 13. n. 45. verf. Neque absre, & Guiliel. in c. Raynuius, verb. in eodem testamento, et primogen. n. 200. Hinc in Persia inter Artaxerxem, & Xerxem Darii filios mota controversia super Regnū successione; nam ille, licet primogenitus esset, ante patris dignitatem est natus, hic verò, qui erat minor ætate, à parente jam Rege fuerat genitus, huic Regnum adjudicatum est, iudice Demarato Spartanorum Rege, ut refert Justin. l. 11. de bell. extern. Herodot. l. 7. Roder. Suar. in l. quoniam in prioribus, limit. 11. n. 22. C. de inoffic. testam. Simili modo decisa est causa de Mediolanensi Ducatu inter Ludovicum, & Galeatium fratres, Rainald. Corf. lib. 3. indagat. jur. c. 6. Guicciardin. l. 2. hiflor.

Ibi: Hanc profectò opinionem.

Contrarium verò probatur ex l. 2. §. In filiis, ff. 73 de D. curionib. l. moris 9. S. Parentes, ff. de pœn. & cum D. Covar. plurimi sentiunt, qui exultant nihil interesse, filium ante, vel post dignitatem patris nasci. Ant. Gom. in l. 40. Tau. n. 67. P. Molin. disp. 624. n. 1. verf. Porro in majoratibus, Greg. Lop. in l. 2. glof. 10. tit. 15. p. 2. Molin. de primog. l. 3. cap. 1. n. 3. ubi Addition, notant, hoc jam propter receptam consuetudinem esse extra controversiam; Menoch. de presump. l. 4. pres. 92. numer. 5. Mier. de majorat. part. 2. q. 3. illat. 5. Cujac. in l. si Senator, C. de dignitatib. l. 12. Petr. Greg. syntagm. l. 45. cap. 3. num. 5. Horom. in illustr. q. 1. Duaren. l. 2. disp. anniverf. c. 29. Joan. Mill. in repertor. verb. Filius primogenitus, Salycer. in l. Imperialis, §. Illud, C. de nup. licet distingat, in l. 1. n. 83. 84. tit. 1. l. 6. Necop.

Ibi: Quibus accedit; & convenire videtur.

Filius nobilis non est, post cujus natiuitatem parenti privilegium nobilitatis conceditur, l. 1. tit. 1. l. 6. Recop. l. ult. C. de Decurionib. l. 10. Guttier. d. c. 30. n. 36. P. Molin. d. disp. 658. n. 21. verf. Tertio

ex lege. Menoch. conf. 267. nu. 11. August. Barbol. in collectan. ad Auth. quod eis num. 7. verf. Dum extus, C. de nupt. O alor de nobili. part. 4. princip. 2. Sanch. ubi proximè, Ceval. *sup. n. 22. Azeved. in d. l. n. 82.* Aliud erit si post conceptionem ante natiuitatem pater nobilis efficiatur, argum. l. qui in utero 7. cum similib. ff. de stat. homin.

75 Quæret aliquis, cur quoad dignitatem non constituitur ea differentia, quæ quoad nobilitatem admittitur inter liberos ante, vel post eam adeptam procreatos? Cui responderi poterit, ad nobilitatem non sufficere, ut quis filius nobilis sit, sed necessariò desiderari, ut ex generoso patre procedat; unde qui ante privilegium patri concessum nascuntur plebei sunt, quamvis filii Nobilis jam dici possint. Postea verò progeniti ex nobilitate genitore oriuntur, atque ita Nobilium numero adscribuntur. At ut quis gaudeat privilegiis paternæ dignitatis, in ipsamque succedat, opus non est quòd à Rege, Duce, aut Senatore gignatur, nam sat est ex eo natum esse, qui aliquando ad aliquid honoris factum evehitur, l. Senatoris filium 5. ff. de Senatorib. nec superveniens status paterni mutatio jus filiationis, & vinculum dissolvere potest. Hinc provenit, ut liberi post dignitatem quæsitam melioris conditionis non censentur, etsi à clariore parente procreantur, quia solum, an filii sint attenditur.

Ibi: Imò ego idem responderem.

76 Hanc ampliacionem ad conclusionem proximè traditam, ut scilicet privilegium nobilitatis concessum alicui, ejusque posteris liberos jam natos non comprehendat, tuetur P. Molin. ubi proximè. Azeved. *sup. d. n. 82.*

Ibi: Quin, & illud, ni fallor.

77 Ratio hujus declarationis ad legem Regiam manifesta est; nam confirmatio est juris quæsitici corroboratio, quæ nihil de novo tribuit, nisi aliud de mente confirmantis appareat, cap. inter dilectos 6. §. Ceterum, de fide instrum. cum quia d. versitatem 5. §. Mandamus, de concess. p. ab n. l. & quæst. 6. ff. de juridict. omn. jud. l. Aurélius 29. §. Testamento, ff. de libera. legat. Tufch. lit. C. conc. 705. & 708. Guttier. pract. lib. 5. c. 17. n. 43. deffe Aragon. dec. 15. n. ult. Azeved. ubi proximè n. 72. & 73. Rot. apud Farinac. dec. 123. n. 5. p. 1. recen. Menoch. conf. 191. n. 46. Pacian. de probat. ib. 2. c. 30. n. 13. Dec. in rubr. de confirm. util. v. l. inut. Marefcor. variar. lib. 1. c. 9. n. 5. 6. Lotter. *sup. lib. 2. q. 54. n. 64.*

Verf. Quarto solet pro Calderino.

78 Hanc solutionem D. Covar. quæ verissima est, impugnat Sanch. d. c. 27. n. 14. col. 3. in fin. verf. Sexò, ex l. 2. Molin. d. disp. 658. n. 5. Qui rejiciunt differentiam inter delicta, ex quibus filii ob paternum crimen peccantur, & alia; ut antea nati teneantur, sed immeritò; nam in aliis criminibus præter læsæ Majestatis, liberi postea procreati prærogativa paternæ dignitatis non gaudent; non in pœnam, sed quoniam ab homine privato sunt geniti qui dignitate ob proprium scelus caret. Hæc autem ratio in eis, qui à patre in honore constituto, ante delictum scilicet sunt progeniti, omninò cessat, idèque hanc distinctionem jura sæpissimè admittunt; l. mancipium 7. ubi Consultus rationem reddit, ibi: Nec enim propriè Senatoris filius dicitur is, cujus pater Senator mortis est, an equam ipse nascetur; ff. de Senatorib. l. 2. §. In ovo, ff. de Decurionib.

Sed cum leges propter facti atrocitatem in liberos statuunt, cum tam ante, quam postea nati, quam pater deliquerit, liberi sint omnes comprehendunt, quandoquidem sine distinctione loquuntur, maxime ea ratione decidendi admittit ad eas constitutiones, quam probavimus *sup. n. 68.* Ex quibus constat differentia rectè à D. Covar. in præfenti constitui, ut argumentum Calderini diluat. Ad quod est text. in l. moris 9. §. Parentes, ff. de pœn.

Ibi: Hujusque opinioni censetur esse.

Sequentibus, & aliis fundamentis, quæ adversus 79 Calderinum ipsi adducunt; respondent Sanch. n. 17. & Molin. *sup.*

Ad Num. 6.

Adde Guttier. d. c. 30. n. 46. At Sanch. n. 14. post 80 princip. in 2. argum. licet fateatur, verba d. c. non imputantur, q. 4. non reperiri in loco, qui à Gratiano citatur; nihilominus ex aliis D. Augustini locis eandem sententiam probat, & D. Covar. solutionem hic traditam refellit; sed autoritates, quas adducit, palam agunt de peccato patre no quoad pœnam spiritualem, probante nullum peccatum paternum offere posse filiis jam natis; nam originale duntaxat affectit post illud procreatos: quod ex eo apparet, quia in prædictis locis, semper eximus Doctor de peccato originali verba facit; & quidem ex Sacris litteris constat, filios jam natos ob patris culpam temporaliter peccati, sic Cham delinquentis, puer Chanaan filius ejus maledicitur, Genf. c. 9. verf. 25. Similiter Acham ob peccatum suum, quos habebat tempore, quo deliquit, igne exanguuntur, Ios. cap. 7. verf. 24. quiddam contra communem opinionem Vazq. tom. 1. in l. 2. disp. 135. c. 3. n. 13.

Ad Num. 7.

Potest quis justè ex causa ob alienum factum pœna pecuniaria puniri non corporali: quare Statutum illam imponens valet, Guttier. d. n. 27. Ojeda d. c. 23. n. 07. Cache. Pedemont. dec. 88. nu. 18. Clar. d. ub. 5. §. fin. q. 86. n. 5. Magon. Lucens. d. us. 17. n. 23. part. 1. Farinac. in prax. crimin. q. 14. nu. 189. Caball. resolut. crimen. cas. 149. n. 18. Card. Tufch. lit. S. conc. 605. & conc. 618. Ant. Gab. commun. lib. 3. tit. de jur. quæsit. non tollendo; conc. 2. n. 18. verf. Quæ d. ampliat. Joan. de Platea in rubr. c. verf. Quod iur. C. de decret. Decurion. lib. 10. Cartar. de execut. sentent. capi. bannit. à nu. 71. Luc. de Penna in l. 1. verb. conveni, C. de omni ag. desert. lib. 11. Cy. in l. 2. contr. verf. 356. nu. 46. Menoch. de arb. irar. lib. 2. cas. 346. nu. 10. la. è Guazzin. *sup. d. sens. 33. c. 2. nu. 8.* Idemque consuetudine potest introduci Roman. cons. 30. Menoch. n. 11. qui alios refert asserens, ea statuta rigore esse plena, & idè sit æquissime interpretanda; & ita docent Dec. in l. extra territorium, nu. 5. ff. de juridict. omn. judic. Merf. sing. 224. Tufch. d. conc. 605. nu. 20. Cyrac. *sup. nu. 43. Merlin. statim laudandus, nu. 10. Mascard. de statut. conc. 4. ex n. 91.* unde cum quis pro alieno crimine puniendus venit, illud plenè probari oportet per veras probationes; nec sufficit, ut reus pro confesso propter contumaciam habeatur; Card. Tufch. lit. P. cons. 212. Mascard. *sup. conc. 10. n. 19. Guazzin. nu. 9. & dixi *sup.* de liberis hæreticorum agens.*

Ibi: Nihilominus verum est.

Valet statutum, ut quis propter delictum ab alio 82

commiffum infamia notetur, fi iufta fit caufa: Tufch. lit. P. conc. 212. nu. 48. Clar. ubi proximè, Farinac. d. quæft. 24. nu. 192. qui fatetur hoc duriffimum elle, & in crimine læfæ Majeltatis duntaxat ob immanitatem fecleris tolerari; quare talia ftatuta non valere, docuit Bald. in rubric. C. resint. alios aff.

Verf. Hinc apparet.

83 Statutum tener, quo cavetur, ut patet fit astrictus ad folvendam poenam pecuniariam pro filio delinquente intra Legitimam, Tufch. d. conc. 618. nu. 9. Bonacof. commun. tom. 1. lib. 4. tit. 6. n. 10. Mich. Craff. in tract. de fuceff. S. Legitima, quæft. 12. nu. 3. verf. Sed diverfijum, Merlin. de Legitim. lib. 3. tit. 1. quæft. 33 ex nu. 7. Clar. d. quæft. 86. nu. 8. Surd. decif. 314. n. 1. Farinac. nu. 160. Caball. fup. caf. 250. nu. 1. Gomez. in S. Aftiones, nu. 24. Inft. de aftionib. Chaffan. in confuetud. Burgund. rubric. 7. S. 2. nu. 5. Duennas reg. 356. nu. 2. Cagno. in l. ult. n. 287. C. de pact. Suar. receptar. f. nent. verb. Legitima, nu. 67. Padill. in l. ft emancipata, nu. 34. C. de jur. & fact. ignorant. Menchac. de fuceffion. creat. S. 20. nu. 286. Jofeph Ludovic. Peruf. decif. 11. num. 24. Guttier. de delict. quæft. 42. nu. 8. & in S. Sai, nu. 90. Inft. de hered. qualiti. ubi ampliat, etiam ultra legitimam. Quod Statutum ea nititur ratione, quia parentes ita magis ftudebunt, ut filii bonis moribus imbuantur, ac potius in bono quam in malo verferentur, Caball. ubi proximè, Roman. in l. fi filiofam. la 2. nu. 2. verf. Quoad ultimum, ff. folut. matrimon. Ruid. conf. 8. n. 1. lib. 5.

84 Sed præfatio ftatuto locus non erit, ubi pater delinquentis habet nepotem ex eo, quia minime ad folutionem condemnationis pecuniariæ tenebitur, Bald. in l. ft qua pæna, in prim. lectur. verf. Quæro pater habet filium ff. de iis, qui sui vel alien. jur. sunt, Tufch. n. 11. Jofeph Ludovic. fup. nu. 27. cum feqq. Craff. nu. 4. Surd. decif. 167. per totam, Baiard. ad Clar. d. quæft. 86. nu. 23. Ruin. nu. 6. Merlin. latè, quæft. 36. per tot. Caball. nu. 23. Farinac. fup. n. 172. Quod tamen fallit in crimine læfæ Majeltatis; Baiard. ubi proximè, Farinac. fup. n. 172. Merlin. qu. 36. in fine.

85 Similiter locus non erit ftatuto, fi filius, qui deliquit, folvendo fit; Caball. nu. 32. ubi alii. Neque in nepote delinquente, quamvis pater ejus de medio fit fubiatus, Caball. nu. 21. Merlin. fup. quæft. 37. n. 5. ubi difputat Ruin. n. 5. Dyn. in l. lege Julia, S. Hoc capite ff. de rit nuptiar. Ne l. in tract. de bamir. 1. q. 34. in fine, de aliis limitationibus confulas Caball. d. caf. 250. & Clar. d. S. fin quæft. 86.

86 Præter quas aliam à fe primùm excogitaram tradidit d. q. 33. in fine, & lib. 4. tit. 1. quæft. 4. n. 21. quando fcilicet crimen admittit, propter quod filius poteft exheredari, ut hærefim; nam pater exheredando illum, poenæ pecuniariæ folutionem effugiet, ad quam ex ftatuto tenebatur: ducitur ea ratione, quoniam per delictum filii fuit jus quæftum patri ad excludendum illum à legitima, cui per ftatutum non cenfetur fieri præjudicium; atque ita præveniendõ filii petitionem, eodem potior erit; quæ fententia licet humanitate, ac æquitate fulciatur, ut idem Merlinus afleverat, difficultatibus non caret; nam cum filius ftatim, filio damnato, legitimam illi competentem extorqueat, ipfe ita prævenit, ut jam exheredationi locus non relinquatur, quæ in tempus mortis exheredantis confertur, ficur cætera, quæ teftamento difponuntur, l. i. ff. de teftament. cum exheredatio nifi in teftamento facta non teneat, S. Adiciilis, Inft. de codicill. Nec intereft, quod pater antequam filius agat, filium reum ex-

heredem faciat; quia non infpicitur tempus, quo difponitur; fed illud ad quod difpofitio confertur l. in tempus 62. ff. de hered. inftit. l. fi is qui heres 11. ff. de vulgari, l. Tutio cum morietur 56. ff. de ufufu. Bald. in l. si res, Cod. de jur. dot. Menoch. conf. 770. n. 2. Tiraquel. de primogen. quæft. 40. n. 174. Unde cum filius præoccupet legiti mam filii, nihil fupereft, quod per exheredationem pater poffit eidem adimere.

Deinde in contrarium movet, quod donatio in gratitudinis in præjudicium Tertii non revocatur, l. si post divortium 70. S. patrona. ff. de jur. dot. l. si docem 24. C. eod. Bald. in d. S. Patrona, Salicet. in d. l. si docem Rip. in l. ult. quæft. 51. C. de revocand. donat. & alii, quos refert Menoch. conf. 723. n. 2. diximusque fup. lib. 1. c. 11. in fine, ergo eodem modo pater non valebit in præjudicium filii, cui jus quæftum eft, filium fuum propter ingrati tudinem, aliamve caufam exheredare, cum eadem ratio in utroque cafu reperiat.

Tandem idem foadet, quod fi patri liceret per exheredationem impedire confiscationem legitimæ filii, inane foret ftatutum, quo cavetur, ut pater folveret pecuniariam condemnationem illia cafibus, quibus filius poffet exheredari, cum in poteftate patris effer, ftatutum poenam evitare, ac mentem ftatuentium eludere, lex enim nifi in vitos reddatur, nullius erit momenti, atque ided ejus virtus eft punire, & coercere; l. 1. l. legis virtus 7. ff. de legib. Igitur ftatutum, per quod pater cogitur folvere pro filio condemnationem, locum habebit, etfi de jure delinquens poffit exheredari.

Alioquin quod una via denegatur patri, fcilicet legitimæ filii retentio, alia permittitur: adverfus juris principia; c. uni. de Cleric. conjugat. in 6. & c. cum quid 84. ubi notatur, de reg. jur. eod. lib. Menoch. conf. 285. nu. 41. Cyriac. tom. 3. controv. 437. n. 12. ex quibus & aliis confuld omiffis, quæ facile occurrunt, dubia redditur Merlini fententia: quæ tamen probari rectius poterit, cum pater ex delicto, vel ingrati tudine præcedenti, filium exheredem fecerat, ac poftea fuit damnatus filius ex novo crimine poena pecuniaria, quam pater folvere deberet; tunc enim prævenit caufam filii, nec fuo jure privari æquum eft: maxime cum alias poffet filius in odium patris, à quo fe exheredatum cognovit, tale feelus admittere, ex quo veniret poena pecuniaria plectendus, ut ita filius legitimam patri auferret. Quod, cum hujusmodi ftatuta odiofa fint, erit facilius admittendum.

Ad tradita pauld fuperius funt aliqua obfervanda. Primùm ad comparationem legitimæ, ut pater eam folvat pro filio delinquente, infpicendum effe tempus fententiæ, perinde ac fi tunc ille moreretur; nec amplius tenebitur filco, aut filio, etfi aducto patrimonio, decedat; quemadmodum nec repetere poterit, fi exhaustis facultatibus obeat; Tell. Fernand. in l. 22. Taur. n. 14. Caball. d. caf. 250. nu. 26. Nell. fup. part. 1. temp. 2. quæft. 35. Merlin. qui de praxi teftatur, d. lib. 3. tit. 1. quæft. 39. nu. 3. ubi tres refert opiniones, de quo etiam videre oportet Farinac. diff. quæft. 24. n. 187. Mangil. de imputat. quæft. 41. Guttier. in cap. quamvis pactum, verbo, à filia, n. 13. 14. de pact. in 6. Secundum; filium poffe poft delictum renunciare frae legitimæ ante condemnationem, atque ita non erit locus confiscationi ex ftatuto, Merlin. q. 38. n. 4. Mag. q. 4. n. 6. Quod limita, fi in fraudem, vel in crimine, quod delinquentem privat bonis à die delicti, ut Majeltatis, argument. l. si donationes 32. S. ult. ff. de donationibus. Tertium; patrem non teneri, fi huius ut contumax, & non ex legitimis probationibus con-

con-

condemnetur, Merling. quæft. 35. à princip. Farinac. pluribus laudatis, n. 176. Alciat. de præfumpt. reg. 9. præfumpt. 22. n. 2. Sim. de Pratis conf. 65. n. 1. Bertaz. conf. 83. n. 14. lib. 1. Quartum; non effe neceffarium, ut pater citetur in caufa, quæ adverfus filium delinquentem tractatur, ad folutionem legitimæ, nifi quando filius abeffet, & propter ejus contumaciam juxta formam ftatuti pater teneretur, tunc enim citari debet, ut fententia ei præjudicium pariat, Farinac. n. 183. Merlin. ubi proximè, n. 7.

Ibi: Quamvis feclulo ftatuto.

90 Secundum jus commune, pater non eft astrictus ad folvendam legitimam filii delinquentis, ut pecuniariæ poenæ illi impofitæ fatifiat; Farinac. fup. n. 16. Caball. d. caf. 250. quæft. 12. n. 2. Clar. d. quæft. 86. nu. 3. Duennas fup. reg. 356. nu. 2. Craffi quæft. 12. n. 2. Padilla fup. n. 33. Merlin. quæft. 33. n. 2. Menchac. d. S. 20. n. 285. Boër. decif. 22. Ruin. conf. 149. n. 3. Viv. commun. tom. 1. lib. 3. tit. 16. de inofficiof. teftament. n. 55. verf. Et hinc eft, Suar. ubi fuprà, Valdes in addit. ad Roderic. Suar. in l. poft. rem judicatam, notab. 13. ff. de rejudicat. Valafc. de partitionib. cap. 21. nu. 2. Surd. d. decif. 167. n. 1. Jofeph Ludovic. ubi fuprà, Tufch. litt. P. concl. 212. n. 15. Guttier. d. q. 42. n. 1. 2.

91 Quod limitatur, fi filius veniret capite plectendus, nifi pecuniaria folveretur, Valafc. ubi proximè, vel fi in vinculis publicis detineatur dum folvat, Farin. n. 21. Duennas limit. 5. Merlin. fup. lib. 2. tit. 2. quæft. 25. n. 3. Guttier. n. 7.

Ibi: Et quod publicatis ob crimen bonis.

92 Bonis filiifamilias, ob crimen filco addictis peculium caftrenfe, vel quafi, patri relinquitur, Menoch. de recuperand. remed. 9. n. 70. Sanch. d. lib. 2. c. 15. n. 4. ubi difputat; Emman. Suar. in addit. ad Ant. Gom. lib. 2. variar. c. 15. n. 15. litt. D. Clar. d. S. fin. quæft. 78. nu. 13. Fachin. lib. 2. controverfar. 9. c. 49. in fine, Duèn. reg. 275. limit. 7. Mier. de majorat. in prim. edit. part. 4. quæft. 23. nu. 19. Joan. Orofc. in l. 3. S. si filius meus, verb. in magiftratu, n. 8. ff. quod quisq. jur. Farinac. fup. nu. 11. cum feqq. Roderic. Suar. in d. l. poft. rem judicatam, notab. 13. n. 2. Maranta in prax. part. 6. in ult. actu, n. 36. Cofta in l. qui duos, S. Cum in bello, verb. patris, n. 11. ff. de reb. dub. Boër. decif. 7. n. ult. Bernard. Diaz. in prax. c. 132. n. 6. in nov. edit. Guttier. de delict. quæft. 41. ex n. 14. vide infra, n. 95.

93 Hoc ampliat, quamvis filius, cujus bona publicantur, prolem habuerit; nam adhuc peculium illud patri quæritur, Alexand. in l. si finita, S. Si de veftigialibus, verf. Adde, quod glosfa, ff. de damn. in feft. Salycer. in l. 3. n. 2. C. de boni. proscript. Bened. de Plumb. in l. poft dotem, n. 17. ff. fol. matrimon. Sanch. nu. 5. Emman. Suarez ubi proximè, Peregrin. de jur. fife. lib. 5. tit. 1. n. 130. & hæc eft de jure vera fententia, quamvis contrariam fuffineant Bald. in l. exequutorem, n. 3. in fine, verf. Si vero fit Caftrenfe, C. de exequut. rei judicat. Bald. in d. l. poft. dotem, n. 26. Jaf. ibi, n. 95. Bald. Novell. de dot. part. 8. princip. privileg. 10. n. 3.

Ibi: Sicut nec publicatis bonis.

94 Bonis patris ob ejus crimen publicatis, peculium etiam profectitium non publicatur; ita refolvit, pluribus cumulatis, Sanch. d. lib. 2. c. 16. à n. 21. ubi latiffimè de hac materia, per totum, ibique de peculio Caftrenfi, & de ufufu adventitorum. De

quo etiam Farinac. diff. q. 24. ex nu. 25. Pat. Molin. diff. 9. Ant. Gom. n. 16. 17. Azeved. in l. 1. tit. 3. lib. 8. Recopilat. n. 209. Clar. nu. 14. Menoch. n. 73. Duennas fup. Roderic. Suar. ubi proximè, n. 6. 9. Eff tamen communis opinio, quod ob crimen læfæ Majeltatis profectitium peculium publicatur; quam tenent Farinac. fup. & quæft. 116. de crim. læf. Majelt. S. 3. n. 115. Decian. d. c. 41. nu. 23. Cantera in quæft. orimin. tit. de quæft. tang. punit. delict. cap. 1. nu. 37. Peregrin. d. tit. 11. n. 126. Quemada in quæft. Fifealib. quæft. 19. Gig. fup. tit. de pan. commit. hoc crim. quæft. 14. n. 4. Alex. in l. si finita, S. Si de veftigialibus, n. 44. 46. ff. de damn. in feft. etfi contradicat Sanch. n. 23. de quo etiam Guttier. fup. quæft. 40.

Ibi: Contrariam fententiam hodie.

Sed quod peculium Caftrenfe cedat Fifeo, & non 95 patri, bonis filii publicatis propter delictum, fententiunt non pauci exiftimantes, l. si filius 3. C. de boni. proscriptor. (quæ oppofita opinio apertè probatur) correctam effe per Authent. de hered. ab intest. venientib. S. Si quis igitur, collat. 9. ex quo defumpta eft Authent. defuncto, C. ad Tertillian. Ita Ant. Gom. d. c. 15. n. 15. Gig. de crimin. læf. Majelt. lib. 2. tit. de pan. committent. hoc crim. q. 1. n. 2. Sinanc. fup. tit. 9. à n. 13. Cald. in l. ficutatorem habens, verb. lefis, n. 112. verf. Sed in oppofitum C. de in integ. reftit. Azeved. in l. 1. n. 210. tit. 3. lib. 8. Recopil. Vald. fup. n. 2. verf. Sed in peculio Caftrenfi, Azor. in lit. moral. tom. 1. lib. 5. cap. 7. quæft. 8. & tom. 2. lib. 2. c. 22. quæft. 8. Pat. Vazquez 1. part. q. 96. art. 5. difp. 169. c. 1. n. 9.

Non tamen eft à priori fententia recedendum ob fundamenta, quæ funt apud Sanch. d. nu. 4. quibus addi poteft, quod cum favore militum fuerit inductum, ut filiifamilias poffent de Caftrenfi peculio liberè difponere, hic favor non debet in eorundem damnum retorqueri; l. quod favore 6. C. de legib. l. nulla juris 25. ff. eod. c. quod ob gratiam 61. de reg. jur. in 6. prout retorqueretur, fi peculium Caftrenfe potius ad filcum, quam ad patrem pertineret. Aliqui hoc limitant in crimine læfæ Majeltatis, ut Farinac. nu. 14. Gigas diff. quæft. 12. Olafch. decif. 9. Quemada in fuis quæft. Fifealib. q. 16. Guttier. d. q. 41. n. 19. contra Sanch. d. c. 15. n. 4. in fine, & hoc magis juri conforme effe.

Verf. Ex his patet.

In publicatione bonorum filiifamilias non venit 96 ejus peculium adventitium, in quo pater ufum fructum habet, fed huic etiam quoad proprietatem omninò quæritur; Menoch. fup. ex n. 66. Sanch. nu. 9. Anton. Gom. nu. 14. Clar. d. S. si quæft. 78. nu. 12. Farin. nu. 5. Carleval. de judiciis, tom. 2. tit. 3. difp. 20. n. 6. Roderic. Suar. fup. notab. 13. Afcan. Clemens de patr. poteft. c. 6. effeft. 2. nu. 36. 37. Bern. Diaz fup. c. 132. nu. 6. in nov. edit. Boër. d. decif. 7. nu. ult. Maranta in prax. part. 6. in ult. act. nu. 135. Peregrin. fup. d. tit. 1. n. 128. Tufch. d. conc. 212. n. 16. Mendes in l. cum oportet, n. 85. 92. C. de boni. liber. Azeved. in l. 1. n. 212. tit. 3. lib. 8. Recopilat. Boffi in prax. tit. de boni. publicat. n. 71. Guttier. d. qu. 41. n. 3. cum feqq. licet contra fentiant aliqui ftatum recenfendi n. 99.

Quod ampliat, quamvis filius ex confenfu patris 97 adventitia liberè adminiftraret, Roman. in l. filiofam. la 2. ff. folut. matrim. Guttier. n. 10. Abbas conf. 66. n. 5. volum. 2. Boër. n. 16. Baiard. ad Clar. d. quæft. 78. n. 55. Farinac. n. 8. verf. Verùm ego, pro quibus ficit l. creditor. 60. S. Lucius ff. mandat. etfi contrarium magis placuerit; Bart. in l. si finita, S. Si de veftigialibus,